

• 407.

USTAWA

z dnia 2 sierpnia 1919 r.

w sprawie zwalczania mszycy wełnistej (krwistej).

Art. 1. Wszyscy właściciele szkółek drzew owocowych winni zgłosić swe szkółki we właściwym urzędzie powiatowym. Niezależnie od tego urzędy powiatowe rejestrują szkółki, znajdujące się na terenie ich działania i zawiadamiają o ich istnieniu Ministerstwo Rolnictwa.

Zawiadomienia o szkółkach powinny być składane przez właścicieli szkółek rok rocznie przed 1 marca.

Urzędy powiatowe niezwłocznie przesyłają wykazy szkółek do Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

Art. 2. Właściciel szkółki obowiązany jest w każdym czasie roku i dnia roboczego pokazać ją i sad, znajdujący się przy niej, przedstawicielowi instytucji ochrony roślin, upoważnionej przez Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych do przeprowadzenia kontroli i ułatwiać przeprowadzenie dokładnych oględzin drzewek.

Każdy nabywca ma prawo żądać okazania mu w biurze zarządu szkółki zaświadczenia oryginalnego lub uwierzytelnionego odpisu tegoż, że szkółka jest wolna od mszycy.

Art. 3. Szkółkom, w których mszyca wełnista (krwista) nie występuje, instytucja ochrony roślin wydaje zaświadczenie, że szkółki te są wolne od mszycy wełnistej. Zaświadczenie to jest ważne na sezon sprzedaży drzewek—jesienny roku danego i wiosenny roku przyszłego. W razie występowania w szkółkach mszycy wełnistej instytucja ochrony roślin wydaje zakaz odstępowania z nich drzewek owocowych osobom trzecim za opłatą lub bezpłatnie.

Art. 4. Cofnięcie zakazu, przewidzianego w art. 3, może być dokonane przez instytucję ochrony roślin, względnie Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych, do którego przysługuje prawo odwoływania się przeciw orzeczeniom instytucji ochrony roślin.

Art. 5. Przedstawiciel instytucji ochrony roślin obowiązany jest wpisywać protokół z każdej bytności w szkółkach do specjalnej księgi, pozostającej w biurze zarządu szkółek, jedną kopję protokołu przechowuje instytucja ochrony roślin u siebie, a drugą przesyła do Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

Art. 6. Właściciel szkółki w ciągu dwóch tygodni ma prawo odwołać się do Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych przeciw orzeczeniu przedstawiciela instytucji ochrony roślin w sprawie występowania mszycy wełnistej.

Art. 7. Przed okresem sprzedaży drzewek, a najdalej do 1 września instytucja ochrony roślin w organie miejscowym ogrodniczym lub rolniczym ogłasza wykaz wszystkich szkółek, uznanych za wolne od mszycy wełnistej. Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych zamieszcza w organie urzędowym wykaz wszystkich szkółek na terenie Państwa Polskiego, w których mszyca wełnista nie występuje.

Art. 8. Właściciele szkólek większych ponad 500 m² (30 prętów kwadratowych) obowiązani są wносить corocznie do kasy powiatowej równocześnie z deklaracją meldunkową opłatę w stosunku do wielkości szkólek w kwocie, oznaczonej przez Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

Art. 9. Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych ogłaszać będzie corocznie wykaz instytucji ochrony roślin, upoważnionych do przeprowadzania kontroli szkólek.

Art. 10. Szkółki, posiadające zaświadczenia, że są wolne od mszycy wełnistej, obowiązane są do każdej posyłki, zawierającej drzewa owocowe lub ich części (zrazy i t. p.) dołączać odpis zaświadczenia, opatrzony podpisem właściciela lub jego zastępcy, stwierdzający wiarygodność odpisu. Bez takiego zaświadczenia posyłki drzewek owocowych nie będą przyjmowane przez władze kolejowe do przewozu.

Art. 11. Każdy właściciel szkółki, u którego została ujawniona mszyca wełnista, jest obowiązany niezwłocznie przystąpić do skutecznego jej zwalczania w myśl wskazówek, jakich winien udzielić przedstawiciel instytucji ochrony roślin, wizytujący szkółkę.

Art. 12. Przepisy ustawowo zabezpieczające Państwo przed wwozem z zagranicy drzewek porażonych przez mszycę wełnistą będą wydane w przyszłości.

Art. 13. Przekroczenie przepisów niniejszej ustawy będzie karane przez sąd grzywną do 3000 marek, względnie aresztem do dni 90.

Art. 14. Wykonanie ustawy niniejszej powierza się Ministrowi Rolnictwa i Dóbr Państwowych. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia jej w Dzienniku Praw Państwa.

Marszałek:

Trąmpczyński

Prezydent Ministrów:

w z. S. Wojciechowski

Minister Rolnictwa

i Dóbr Państwowych:

Janicki

408.

U S T A W A

z dnia 28 lipca 1919 roku.

o powołaniu aptekarzy do czynnej służby wojskowej.

Art. 1. Na czas trwania potrzeby wojennej powołuje się w obrębie Państwa do czynnej służby sanitarnej w wojsku prowizorów i magistrów farmacji, którzy w dniu powołania nie przekroczyli czterdziestego drugiego roku życia